

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen er det Socialdemokratiets opfattelse, at ulandene skal give indrømmelser vedrørende liberalisering af serviceydelser som betingelse for, at vi vil skære ned på vores helt urimelige og uretfærdige landbrugsstøtte og landbrugseksportstøtteordninger, som ødelægger landbruget i ulandene? Er det Socialdemokratiets opfattelse, at Danmark kan acceptere en aftale, hvor vi som betingelse for at fjerne vores landbrugsstøtte tvinger ulandene i en eller anden grad til at privatisere serviceydelser?

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg havde lejlighed til her for en måneds tid siden at drøfte de her forhandlinger med vicehandelsministeren i Sydafrika og høre på synspunkter, som jeg tror var meget repræsentative for, hvad udviklingslandegruppen overhovedet nogen sinde vil drømme om at gå med til.

Så jeg er helt sikker på, at man nok skal finde den fælles platform, og jeg er helt sikker på, at den fælles platform kun findes, hvis vi leverer utroligt meget mere vidtgående indrømmelser til dem på landbrugsområdet, end de nogen sinde skal gøre til os på andre områder. Men det betyder jo ikke, at vi ikke i forhandlingerne skal fremdrage rimelige krav om, at de også laver en vis liberalisering.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Se, her i fredags var der som sædvanlig møde i Europaudvalget, men mødet var ikke helt sædvanligt, for i fredags blev der givet regeringen mandat til den forestående reform af sukkerreformen i EU. Det var et mandat, som Dansk Folkeparti ikke kunne lægge stemmer til alene af én grund, nemlig at vi ganske enkelt ikke fandt det ambitiøst nok.

Her kun en måned før WTO-forhandlingerne i Hongkong er det nemlig afgørende, at Danmark ikke viser sig som halehæng til de fodslæbende lande i Sydeuropa, der ikke ønsker nogen ændringer af EU's landbrugspolitik. Danmark må sammen med de reformivrige lande sende et klart signal forud for forhandlingerne i Hongkong. Vi må sende et signal om, at vi ikke bare

ønsker, men at vi insisterer på, at der sker reformer i både EU's og i den øvrige verdens handelspolitik.

Der har været talt meget om, at der skulle være en såkaldt gratis runde for de fattige lande, og der skal ikke være tvivl om, at Dansk Folkeparti støtter dette princip. Men »A round for free« må aldrig blive en undskyldning for, at vi ikke ser på, hvilke problemer andre lande og andre handelsområder har internt. Det skal jeg vende tilbage til lidt senere.

Særlig har de her debatter haft fokus på landbrugspolitikken. Det er, fordi landbrugspolitikken indeholder nøglen til at få en samlet aftale. For Dansk Folkeparti er der også flere grunde til, at der er fuldstændig god legitimitet i at fokusere på den landbrugspolitik, som EU fører.

For det første giver de vanvittig høje toldskranker de europæiske forbrugere alt for høje priser, fordi de er med til at holde konkurrenterne ude af EU. For det andet er det helt uholdbart, at en stor mængde lande holdes uden for det europæiske forbrugsmarked og dermed fastholdes i fattigdom, fordi de ikke sikres et frit marked til at handle i. For det tredje er det uansvarligt over for skatteyderne at bruge 44 pct. af EU's samlede budget på landbrugsstøtte, mens vi har problemer med at finde penge til forskning, videreuddannelse, udvikling og innovation. Vi kan ikke i fremtiden leve af et gennemsubsidieret landbrug, men vi kan leve af et konkurrencedygtigt landbrug, som på kvaliteten og effektiviteten kan tage kampen op med andre lande.

Kl. 15.10

Endelig er der det, som vi også har kunnet læse i dagspressen, at den gavmildhed, som EU i årtier har brystet sig af over for de europæiske landmænd, i meget vid udstrækning går til folk, som overhovedet ikke har behov for støtte. Således er den største nettomodtager af støtte den engelske Queen Elizabeth. I Dansk Folkeparti har vi en klar forvisning om, at hun nok skal klare sig uden.

Men også i Danmark ser vi det samme billede, hvor det primært er store fødevareregianter og andre folk, der i forvejen sidder godt i det, som modtager store dele af støtten.

I Frankrig kan vi se ifølge en ny opgørelse, som bistandsorganisationen Oxfam har lavet, at det er 15 pct. af Frankrigs største landbrug, som tilsammen får 60 pct. af de støttemidler, der gives til Frankrig.